

IF NOT NOW, THEN WHEN?

Welke stap ga jij zetten om je dromen waar te maken? Op mijn site kun je heel veel **gratis** materiaal vinden.

- [schrijfveren](#)
- [heldenreis](#)
- [schrijftips](#)
- [artikelen](#) met schrijftips
- [schrijfboek](#)-besprekingen
- [TAW](#)-artikelen
- [interview](#) over TAW
- [interview](#) over Heldenreis's Reis

Mijn [cursussen en e-books](#) kosten nu maar **vijf euro**, en staan stikvol inspiratie.

Alle cursussen zijn te bestellen door **€5** over te maken op NL90 INGB 0003 8794 67 tnv H. Kuipers, Groningen onder vermelding van de naam van de cursus.

VROUW EN KUNST

Wat heb ik mooie reacties gekregen op mijn oproep om mee te denken over mijn project Vrouw en Kunst. De een kwam met een prachtige titel (wat dacht u van Het Remmershuisje?), de ander met thema's waar ik nog niet aan gedacht had. Er waren mannen die zich een beetje miskend voelden. Ik had het er met kindeke over, en zij kwam met het voorbeeld van een man uit een gezin van stoere doeners, die kunst en creativiteit maar iets voor mietjes vonden. Dus de arme jongen schildert in het geniep. Ook schaamte – op verschillende gronden – blijkt een grote rol te spelen bij het maken van kunst of bij creatief bezig zijn.

Zal ik het gewoon creëren noemen? Scheppen riep hij gaat van au! denk ik meteen. (De complete tekst van deze serie interviews staat op de [dbnl](#).) Ik bedoel: scheppen is zo losstaand geen mooi woord. Ik ga even scheppen. Ik ga even creëren. Ik ga even knutselen, zeg ik meestal. Ik ga even schrijven, dat klinkt al normaler. Ik ga even componeren.

Ik zit hier maar een beetje schrijvendeweg te mijmeren, over hoe woordkeus alleen al verradert én beïnvloedt hoe je over kunstzinnige bezigheden denkt.

Praktische vragen kwamen ook voorbij. Wat doe je met al je creaties? Mijn kleine [boekjes](#) passen allemaal in een la, terwijl ik er al bijna 100 gemaakt heb. Maar grote schilderijen?

SCHRIJFCOACHING

Voor €27,50 kun je al een kort verhaal tot 1000 woorden insturen ter beoordeling. Met zo'n eenmalig consult leer je al heel veel om weer grote nieuwe stappen te kunnen zetten.

Bij een eerste (eventueel eenmalig) consult voor een roman mag je tot 5000 woorden insturen, en krijg je nadien een gesprek (telefonisch of keukentafel), voor €82,50.

Heb je regelmatig ondersteuning nodig? Dan behoort ook een wekelijks telefonisch consult tot de mogelijkheden. €12,50 voor een gesprek van 15-20 minuten, met daarna nog een e-mail waarin je het besprokene kunt nalezen.

Beeldhouwwerken? Wandkleden? Waar moet je er mee heen?

Als jullie nog meer ideeën hebben, laat het weten!

Ik heb intussen een enorme leeslijst verzameld. Vooral in het Engels zijn er zoveel mooie boeken verschenen juist over dit onderwerp, en voor zover ik weet is daarvan bijna geen enkele vertaald. Dus dat beschouw ik ook als een deel van het project: zulke literatuur voor meer mensen beschikbaar maken.

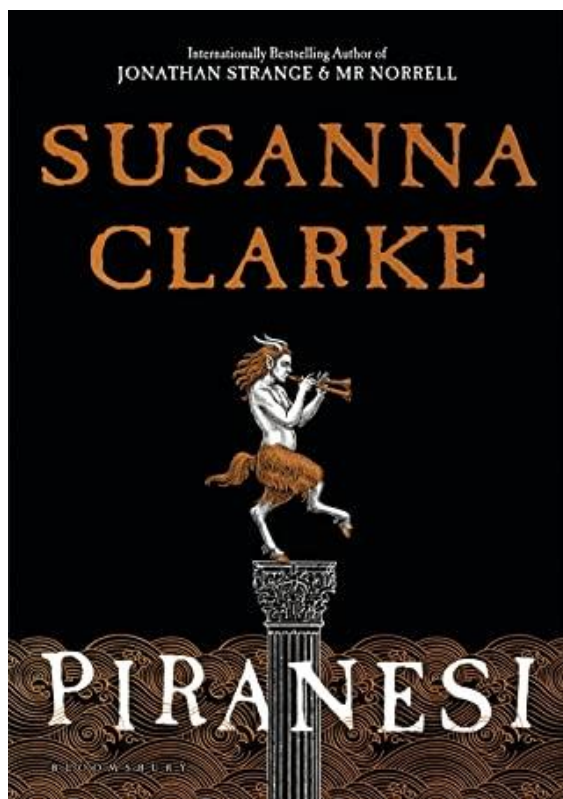
Op [Goodreads](#) kun je zien waar ik momenteel mee bezig ben. De 'currently reading' lijst staat nu op 89.

Ik lees bijvoorbeeld

- Women, Creativity, And The Arts: Critical And Autobiographical Perspectives
- Art and Fear: Observations on the Perils (and Rewards) of Artmaking
- The Untouched Key: Tracing Childhood Trauma in Creativity and Destructiveness
- Fearless Creating
- Memories of Our Lost Hands: Searching for Feminine Spirituality and Creativity
- Women and Creativity: A Psychoanalytic Glimpse Through Art, Literature, and Social Structure

Het voelt goed om weer eens een echt project te hebben om mijn tanden in te zetten. De laatste keer dat ik dat deed was toen ik [Heldenreis's Reis](#) heb ontwikkeld.

INSPIRATIE

Laatst sprak ik met een dichter over inspiratie. Ik vroeg of hij veel poëzie las. Het antwoord was Nee. Hij was bang door de prestaties van 'echte' dichters ontmoedigd te raken.

Wat heb ik daar al vaak over geschreven hè? Met altijd in het achterhoofd weer die uitspraak van Marsman: moet de krokus niet bloeien omdat hij geen orchidee is? Of die van William Blake: *I will not Reason & Compare; my business is to Create.*

Ik geloof dat ik zelf eindelijk zover ben, dat ik dat niet meer doe. Dat vergelijken, en vervolgens denken: het wordt toch nooit wat met mij.

Zo lees ik nu een onvoorstelbaar briljant boek. Het heet [Piranesi](#) (de titel alleen al, ik ben al sinds ik zijn naam bij kunstgeschiedenis voor het eerst hoorde groot fan van zijn [architectonische krochten](#)), en het gaat over een jongeman die zich in een Piranesi-achtige wereld bevindt: een eindeloze aaneenschakeling van bouwsels met standbeelden, waarin onderin de zee klotst. Hij denkt dat het De Wereld is, en accepteert ook dat alles is zoals het is. Ook *The Other*, de enige andere mens met wie hij contact heeft, en die steeds andere sjeke pakken draagt en een *shiny device* bij zich heeft. Piranesi vindt dat niet vreemd, vraagt zich niet af hoe dat kan. Hij houdt zijn dagboek bij, waarin hij alles opschrijft, over de getijden en de vogels die er binnen vliegen, over wat hij eet (zeewier en vis),

waar hij slaapt. Hij krijgt een paar schoenen van *The Other* en is alleen maar dolblij.

Hoe kan iemand in vredesnaam zo'n raadselachtige wereld bedenken, dat zo mooi en geloofwaardig opschrijven (oh, en zonder preken of dikgedrukte symboliek), dat is toch haast toverij! Ik weet zeker dat ik dat niet kan. Ik wil het ook niet proberen, het is niet mijn verhaal om te vertellen (al suddert het [Fantasy](#)-verhaal nog op een héél laag pitje). Ik ben alleen maar ademloos van genot en bewondering, en hoop dat ik iets ervan mag meenemen voor mijn eigen inspiratie.

Voor mijn boekjes gebruik ik vaak (strofen uit) gedichten, en momenteel ben ik helemaal in de ban van [Mary Oliver](#). Ook ademloos van bewondering. Zij inspireert me om extra mijn best te doen op wat ik maak. Ik voel me verrijkt door haar woorden, en dat is toch het mooiste wat een mens kan overkomen?

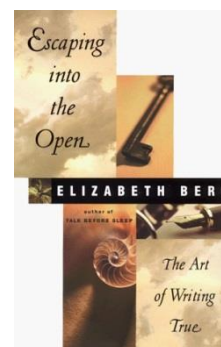
Image by Angel Valentin

SCHRIJFOEFENING

Schrijf de volgende scène:

Je bezoekt het graf van iemand voor wie je heel sterke gevoelens hebt gekoesterd. Terwijl je daar bent, begin je opeens luidop te praten. Je eigen woorden zorgen ervoor, dat je je iets realiseert wat je voordien nooit begrepen had.

Voor je weggaat, leg je iets op het graf.

uit:
Elizabeth Berg
Escaping into the open:
the art of writing true
New York
Harper/Collins 1999

Blijf schrijven en creëren!
Hella Kuipers